

Ortler

Termín: 5.-8.7. 2007

Účastníci:

Kačaba, Míša, Síma, Dan, Charlie, Urbik

Doprava:

Praha, Mnichov, Garmisch, Imst, Reschen, Passo Stelvio (2758 m.n.m.) – 650 km, cca 7,5 hod

Čtvrtek 5.7.

Čas srazu na sedle byl určen nepříliš přesně a tak vyrážíme do kopců až kolem 12:30. Teplota se drží kolem svěžích $-2,5^{\circ}\text{C}$. Pěší výstup na chatu Livrio (3174 m.n.m.) nám zabere necelé 2 hod. Na chatě si dáváme pauzu, protože díky mlze/mrakům nevidíme na ledovec, kudy bychom měli stoupat. Po cca 40 minutách se viditelnost zlepšuje a my vyrážíme. Na ledovci nad chatou se navazujeme. Trasa kreslená na

mapě přes ledovec není vůbec prošlapaná/patrná a tak po větších či menších experimentech s hledáním správné sestupové cesty přetneme údolí ledovce, následuje prudší stoupaní na konci kterého docházíme na bivak Ninotta (3380 m.n.m.) Na ledovci jsou menší i větší trhliny, na naší trase se naštěstí příliš nevyskytují. Cestu nám zpestřují poryvy větru, mlha a teplota pod nulou. Podle dat na Internetu je celkové stoupaní ze sedla až na bivak cca 900 m.

Bivak je umístěn přímo na hřebeni a za pěkného počasí z něj jsou úžasné výhledy. Kapacita bivaku je 9 osob, nicméně pohodlně se vejde akorát nás 6. Během noci venku celkem fouká a padá sníh.

Pátek 6.7.

V pátek ráno po probuzení zjišťujeme, že není kam spěchat. Počasí nevypadá vůbec dobře. Voláme si o předpověď a Gunther nám posílá velmi optimistickou SMS, že asi sedíme pouze v pásu nízké oblačnosti a na obloze jsou pouze *“einige Wolken”* a počasí je *“recht gut für Bergsteigen”*. Předpověď hlásí pěkné počasí hlavně na pátek odpoledne a sobotu.

Pro náš původní plán takřka ideální konstelace.

Bohužel se aktuální počasí příliš nemění, stále silně fouká a viditelnost je mizerná. Kolem oběda se rozhodneme pokračovat a vyrážíme na plánovaný přechod na bivač Lombardi popř. Payer Hütte. Po cca dvou hodinách náš sestup ledovcem končí u stěny, která je bohužel s naším vybavením neprostupná a rozhodujeme se z časových důvodů pro návrat na bivač a alternativní program na sobotu a neděli. Počasí se vylepšuje, vychází slunce a my si stanovujeme jeden blízký kopec jako výzvu na zítra.

Sobota 7.7.

V sobotu nás v sedm ráno probudí dva lezci, kteří vyráželi cca kolem třetí z údolí a během dneška chtějí dojít po hřebeni na bivač Cantú. Chlapi byli trochu překvapeni, když našli plný bivač, kde si chtěli odpočinout, ale my jsme jim dvě místa na sezení nakonec našli.

Gunther nekecal, počasí je v sobotu opravdu nádherné. Na obličej mažeme faktor 30 a vyrážíme stejným směrem jako horolezci před námi. Náš vrchol(ek) (Kleine Schneeglocke 3411 m.n.m.) je na stejném hřebeni. Vzhledem k tomu, že jdeme bez batohů, je postup v lanovém družstvu o něco rychlejší než včera. Vyšlapané stopy dvojic před námi nám usnadňují orientaci a nástup na kopec. Po bočním hřbetu s lehce ambiciózním závěrem na strmém firnovém svahu se dostáváme na vrchol. Výhledy jsou opravdu úžasné.

Rychlé praktické opáčko o budování štandů pro slaňování má něco do sebe ☺. Po slanění firnovým kuloárem dolů si dáváme pauzu na sedle pod kopcem a svačíme.

Na sedle vedle nás je celkem dobrá mezera mezi skálou a ledovcem a tak si dáváme tréninkové odpoledne s nácvikem brzdění na sněhu, záchranou z ledovcové trhliny a souvisejícím jištěním. Po 1-2 hodinách nácviku se vracíme na bivač. Na bivaču si užíváme zbytek odpoledne a večer. Tavíme sníh, vaříme čaj a kávu a koukáme do krajiny. Výhledy z našeho obýváku nemají chybu. Bohužel někteří z nás trochu podceňují účinky slunce a obličje začínají mít nezdravě rudou barvu.

Neděle 8.7.

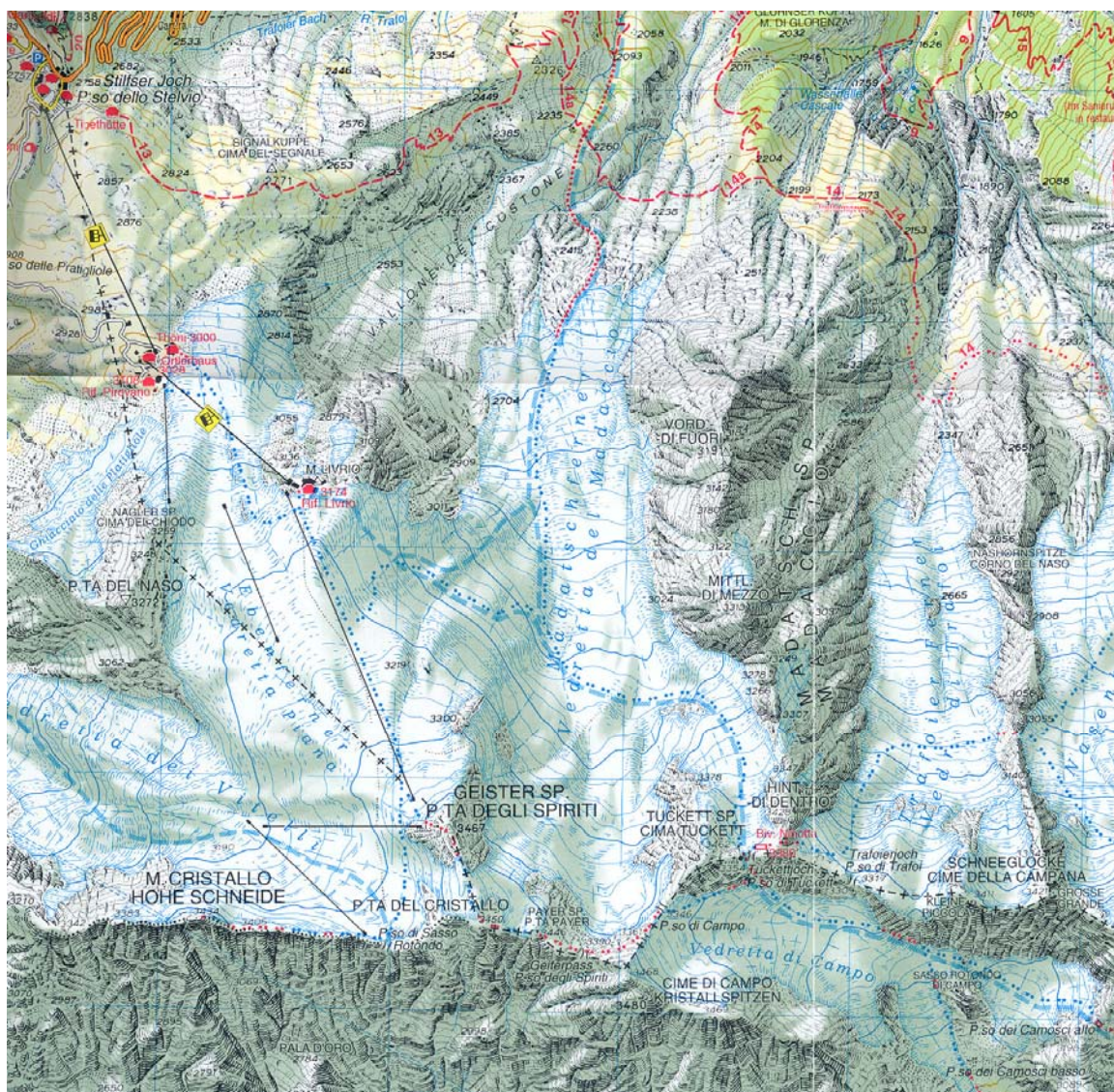

V neděli vstáváme v 5:30 abychom v 7:00 vyrazili. Na cestu zpět volíme alternativní trasu přes hřeben. Na cestě máme dvě sedla, přičemž nástup i sestup z prvního z nich je opravdu vypečený. Pojem skalní eroze jsme si mohli ověřit v praxi, kdy cokoliv, čeho jsme se chtěli při výstupu chytit končilo během okamžiku pár desítek metrů pod námi. Sestup byl sice příkrý, ale firn na něm byl ještě zmrzlý a mačky i cepíny dobře držely. Dál už byla cesta bez větších problémů, až na jeden výstup

prudkým, zasněženým svahem. Jen já jsem si občas připadal v měkkém sněhu jako ulovený mamut (alespoň to tak viděla Míša). K autům jsme došli kolem dvanácté a pak už jen převléknout, oběd a cesta dom

Mapa oblasti (bez Ortleru, neboť ten nám unikl)

Vizualizace některých našich tras

Cesta na a z Kleine Schneeglocke:

Páteční sestup ledovcem, který bohužel končil na skále:

Nedělní cesta přes sedlo vedle bivaku:

Fotografie: Síma, Dan, Charlie, Urbik

Nákresy tras: Dan